

Հովհաննես Թուխանյան

Կանգնեն օրերն, Անուշ ջան...

Կանգնեն օրերն, Անուշ ջան,
Կանգնի քո հերն, Անուշ ջան,
Ու կըտանի իրեն հետ
Իր ցավն ու սերն, Անուշ ջան:

Ցավը՝ անտակ ծովի պես,
Սերը՝ անհազ սովի պես.
Ծովի միջին ու սովի՝
Անբախտ Սայաթ-Նովի պես:

1917
